

Egressy Tükör

Tartalom

<i>Színházi híreink</i>	2
<i>Így Írtok ti</i>	5
<i>Madaras híreink</i>	6
<i>/M/ Erre jártunk</i>	8
<i>Katonasuli</i>	11

Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó

Szerkesztő : Fürstingerné Juhász Márta, Szabó Dániel

Az újság készítésében részt vettek: Grigoreff György, Doba Niki, Pásztor Olivér, Major Gergő,
Wimetál Noémi, Bali-Berczi Zsolt, Labanics Gergő, Répás Benedek, Pallagi Dániel, Futó Attila

Színház

A 13. e és a 12. c osztály nézte meg a Kolibri Színházban a Mario és a varázsló című darabot.

Leginkább a megdöbbentő és érdekes jelzőkkel illették a kamaszok az előadást, hisz már a kezdet is meglepő volt: a színház társulata az aulában fogadta a közönséget, s már ott elkezdődött az előadás. Volt , aki nem is tudta, hogy ez már a kezdet, és lemaradt a darab elejéről. Ez

néhányunkat nagyon zavart. A későbbiekben is a közönség sorai között ültek a színészek, a diákok között elvegyülve. Bele-beleszóltak onnan az előadás menetébe. Ez felbátorította a diákságot is, így elég interaktív előadássá változott az egyébként komor darab. Látszott, hogy az előadás improvizációk sorozatából jött létre.

A 12. c osztály az előadás után egy drámapedagógus vezetésével drámafoglalkozáson is részt vett. A drámapedagógus egy fiatalember volt, aki az előadás után egy héttel látogatta meg az osztályt. Ma is emlékezetes a „társa „: egy plüssmaci, akivel kapcsolatosan több drámajátékot, szituációs játékot is kipróbálhattak a diákok, melyek tematikájukban a darabhoz, annak üzenetéhez, konnotatív jelentéséhez kapcsolódtak.

„A Kolibri Színház társulatának előadásában láttuk Thomas Mann Mario és varázsló című művét. A történet a Mussolini-korabeli Olaszországban játszódik a fiktív Torre di Venere-ben. A történetben korhűen megjelennek a nacionalista eszmék, abban a formában, ahogy Torre di Venere lakossága a turistákra panaszodik, és az olasz népet dicsőíti. Cipolla, a történet főszereplője, egy országszerte ismert bűvész, aki hipnotikus képességeivel képes manipulálni az embereket, ebben az esetben Torre di Venere lakosait. A falu lakosainak világa az átlag olasz népet jellemzi a 30-as években. Az előadásban Cipolla tekintélyparancsoló és indulatos alakítása, és a falu számára félelmetes mutatványok hozzák meg a színdarab atmoszféráját. Eleinte Torre di Venere lakosai viccet űztek Cipolla előadásából, de amikor az egyik polgárt sikeresen hipnotizálta, megrémültek, és inkább engedelmessé váltak a hipnotizőrnek. Maga a mű az olasz emberek, és Mussolini viszonyát próbálja ábrázolni, úgy, hogy Cipolla mutatványai Mussolini erőszakos tetteit ábrázolta.

A közönség nem érezte magát igazán színházban, megfeledezhettek arról is, hogy tk. egy kötelező olvasmányt látnak. Schrer Péter fantasztikus alakítása beavatottá tette a közönséget is.(Futó)

A gyáva c. darabot Papp tanárnő javaslatára a 12. e osztály tekintette meg a Thália Színházban.

A gyáva

Napjaink legsúlyosabb problémái közé tartozik a drog terjesztése és fogyasztása. A gyáva című darabban, mely alig egy órát vett el életünkben, ez utóbbi került kifejtésre. Véleményem szerint a mi korosztályunk van a legnagyobb veszélynek kitéve, hisz nincs az a tizenhét-tizennyolc éves fiatal, aki ne találkozott volna ezzel az igen komoly s gyakran felmerülő problémával.

A gyáva egy olyan srácról szól, aki a drogfogyasztásba menekült a világ elől, s fűg-gővé vált.

A fiú, név szerint Krisztián, meglehetősen közvetlen módon meséli el igen hiteles történetét a közönségnek. Közben néha-néha megérkezik édesapja is a színpadra, s durva családi konfliktusoknak lehetünk szem-, illetve fültanúi. A téma persze hiába komoly, nevetésből is jutott bőven.

Krisztián fiatalos poénjai gyakran heves kacagásra sarkalltak bennünket. Az első sorok közt ülőket még színpadra is hívta olykor. Volt, akivel pókjárásban versenyzett, mást jól megtáncoltatott, s közben egy percre sem vett vissza közvetlenségéből. A drogos fiút alakító színész remekül játszott. Mint az lenni szokott, mosolya arcára fagyott, s magába zárkózott, mikor apja benyitott Krisztián szobájába, s elhittük a srácnak, hogy tényleg drog hatása alatt áll. Gondolkodása egy percre sem tűnt józannak, olykor kissé trágár, s kevésbé összeszedett szövege is ezt bizonyítja.

Egy komoly témát feldolgozó, meglehetősen humoros, ámde zseniálisan megírt, egy ún. kétszereplős, a maga módján különleges darabot láthattunk, *s mindössze egyetlen órácskát vett el az életünkben*, (-ez utóbbi félmondat kétszer is szerepet kap az ismertetésben, talán nem véletlenül...) Tanulságos, mégis teljesen közvetlen s életszerű Krisztián története. Korosztályunknak szól korosztályunk problémáiról, s közben még szórakoztató is. Megtekintését a suliban minden diákjának javaslom.

Bencze Dániel

12.E

Háry János - Operakaland—előadás az Erkel Színházban -9. a/ny

Október 15-én néztük meg a Háry János c. darabot az Erkel Színházban. Juhász tanárnő volt a program fő szervezője, s az osztályfőnökünk-Tóth tanárnő is elkísért bennünket, valamint az A osztályból érkezőket támogatta jelenlétével osztályfőnök-helyettesük: Barkó Ferenc. A jegyekért pedig mindössze 300 ft-ot kellett fizetnünk.

Délután 5-kor kezdődött az előadás, de már 15,30-kor el kellett indulnia annak, aki messze lakott, mert az Erkel nem tömegközlekedési csomóponton található, (hanem a Keleti és a Blaha között).

Amint beértünk a színházba, élénk tárult a színház hatalmas beltére. Elöl volt a (kicsit szerény) büfé. Középen egy Erkel-szobor. Mi a földszinten ültünk. Néhányan elmentek szünetben a hátsó páholyba.

Az előadás 3 órás volt, egy szünettel. Az első felvonás elég élvezhető volt. A szereplők jól alakították az általuk megformált karaktereket.. A nézőtér bármelyik pontjáról jól láthatóak és hallhatóak voltak, csak az volt a probléma, hogy nehezen tudtuk követni a történetet. Bár a szereplők ügyesek és élethűek voltak,-már amennyire egy ilyen történetnél ez lehetséges. Szép, jól kidolgozott, (látványos) díszlet és jelmez jellemezte az előadást. Az egyik legjobb, kedvenc szereplő volt az öreg Háry János. A kisfiú Hárynak a szerepe nemigen volt feltűnő. Tetszett a rendezés a különleges módszerek miatt,-pl. forgószínpad használata. Mindenkinek ajánlani tudom ezt a rendezést, az egyszerű, mégis kiváló megoldások miatt.

Persze akadtak, akiknek nem tetszett, de tudjuk, hogy az opera rétegműsor, nem szól mindenkinek. Én mindenesetre várom a következő színházlátogatást is....s remélem egyszer eljutunk tanárnővel egy rockoperára is ! (Wimetál-Tichy)

Így írtok ti

Doba Niki: Az én mennyországom

Szótlanná vált szavak előtt
Vezekelek térden állva,
Pokollá nőtt mennyországom
Ordítanám a világba.

Leszakítva minden sebet,
S túrve önnön vérfolyásom,
Elfeledve önmagammat,
Búcsúzólul égni vágyom.

Idegésít a szívverés,
ami halkul a percekkel,
Rádőlök az emlékekre,
S így már semmi nem ébreszt fel.

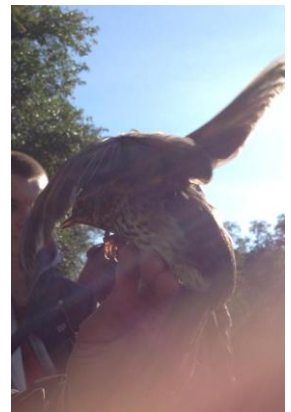
Elnyomjuk egymást a végig,
Örök álmom előtt állva,
Pokollá nőtt mennyországom
Így suttoztam a világba.

Madárgyűrűzés a Naplás-tónál

2013. október 5-én Kocsi Attila tanár úr és társai a Naplás-tónál madárgyűrűzést tartottak. A program 9-kor kezdődött. A madarokat egy háló segítségével fogták meg, ezután kis zsákokban tartották őket. A madarak súlyát, fesztávolságát, zsírtartalmát és korát egy kis füzetbe jegyezték le. Az alumíniumgyűrűket egy speciális madárgyűrűző fogóval rakták a madár lábára. Miután a madarokat

meggyűrűzték meg lehetett őket simogatni, és fényképet lehetett róluk készíteni, majd elengedték őket. Ha a befogott madarokat meggyűrűzték, majd elengedték, visszamentek új madarakért.

A Magyar Madártani Egyesület, - ami Kelet-Közép-Európa legnagyobb természetvédelmi civil szervezete, - jövőre lesz 40 éves. Iskolánk is részese munkájuknak. Folyamatosan figyelemmel kísérjük rendezvényeiket, híreiket. Az őszi szünetben zajló értekezleten a ZÖLDDÖK-öseink tartottak tanárainknak kiselőadást, ppt-bemutatót iskolánk környékén élő madarokról.

Mészáros Szandra a dolmányos varjúról beszélt, Doba Nikoletta pedig a kékcinegét mutatta be. Niki előadásához mindenképp érdemes belelesni a következő linkbe: <http://madarpark.hu/a-het-madardala-a-kek-cinege>

„Göbölősné Czank Ildikó tanárnő , a ZÖLDDÖK-vezető tanára úgy döntött, hogy szeretne még több kollégát bevonni a ZÖLDDÖK-programba. Diákokat kért fel rá , hogy egy-egy madarat mutassanak be a tanári karnak. Én is (Krpmotity Valentin) a választott diákok között szerepeltem.

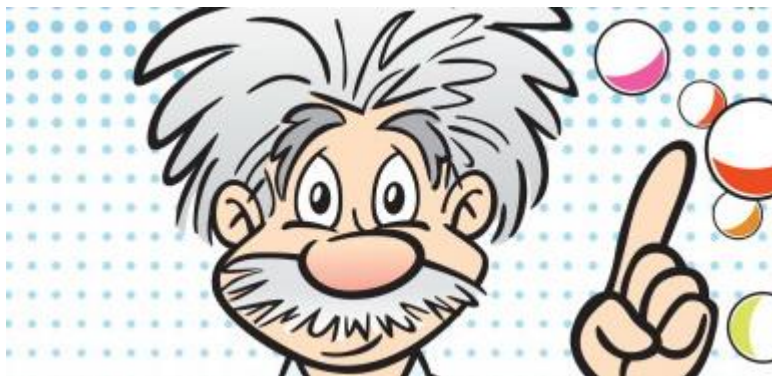
Elég nagy volt a választék a madarak sorából, mégis számomra a szarka tűnt a legizgalmasabb madárnak. Sok érdekes dolgot hallottam róla.

Ami igazán izgalmassá tette a dolgot hogy még soha nem adtam elő tanároknak. Egy remek kis prezentációt készítettem, melyben sok érdekességet megmutattam e madárról.

Szerintem remekül sikerültek az előadások, reméljük sok tanárnak felkeltettük a figyelmét, és sokkal több tanár fog csatlakozni hozzánk.”

A Magyar Madártani Egyesület Az év madara cím odaítélésével a veszélyeztetett fajokra szeretné felhívni a figyelmet. Idén a túzok „nyerte el” ezt a címet 2014-re. A túzok Európa legnagyobb madara, s legnépesebb élőhelye Magyarországon, Dévaványán van .

Kutatók Éjszakája

(9. a.)

A 9. a osztály osztályfőnöke, Erzsébet néni minden évben visz lelkes diákokat a Kutatók Éjszakájára.

Mi idén a Műegyetemre mentünk, ami a Petőfi híd mellett található a rakparton. Ez egy hatalmas, hosszan elnyúló épületben található egyetem. A műegyetemen a kémiai bemutatóra mentünk

Így szólt a program ajánlója : „A kémiát nagyon sokan nem szeretik, félnek a kémiai reakcióktól, a vegyszerektől. Sokak számára érthetetlen, felesleges dolgok halmaza. Pedig a kémia ott van az életünk minden területén és sokszor nem is gondoljuk, hogy amit látunk, csinálunk , az is kémia. „

Előtte is láthattunk érdekes bemutatókat. Pl. biciklizni kellett, és felment egy vízszög, ha megfelelő sebességgel tekertem a biciklit. De még sok érdekes kísérletet lehetett ott látni ezen az éjszakán. Köztük –szerintünk- a legjobb a vulkános volt. Fantasztikus volt, amit abban az ott töltött egy órában láthattunk, átélhettünk. A robbantásos és világító kísérletek különösen tetszettek, de voltak különleges színváltós kísérletek is, meg a tiszta pohár-kísérlet is köztük volt-(ennek érdemes utánanézni!) . A kísérletek egy részében el-elromlott a mikrofonja a demonstrátornak. A professzor nagyon humoros volt.

A végén egy papírra kiégették azt, hogy: „vége „

A tudósítást az ideji mottóval zárjuk: „Az első találkozás a tudománnyal olyan részegítő, mint a szerelem. „(Szerb Antal)

(Pásztor O., Répás B. , Pallagi D.)

ÖKO-tábor

Iskolánkból 2 fő vett részt ebben a bizonyos ÖKO-táborban. Összesen 14 iskola 30 fővel képviseltette magát ebben a táborban. A tábor célja, hogy megbeszéljék a diákok, hogy mi az emberek véleménye és az iskola véleménye az ÖKO-dolgokról, valamint, hogy bennünket, iskolásokat „összeszoktassanak”. A kérdés az volt, hogy mit tett, és mit akar tenni a fiatalság ÖKO-ügyben. A mi iskolánk itt bizony a középmezőnyben végzett...

Az is kiderült számunkra, hogy rengeteg ilyen ÖKO-program van. Készítettünk egy Facebook-csoportot is, amiben arról esik szó, hogy mit tett az iskolánk, milyen ÖKO-tevékenységet végeztünk. Arról is szó esett, hogy tartani kellene az iskoláknak egymással a kapcsolatot, hogyha tudunk, segítsünk egymásnak az effajta tevékenységben.

Úgy tűnik, sok korosztály vesz részt ilyen programokban, itt is a hatodikosoktól kezdve a végzősökig voltak diákok. A résztvevők számára a távolság sem volt probléma,- ezt jó volt látni-, mert még Mátészalkáról is jöttek iskolások, (7 órás vonatúttal!!!).

Nos, a mi iskoláknak még van mit fejlődni ÖKO-ügyben! Ott van pl. a fűtés: ha a radiátorokhoz tennénk hő-visszaverő lemezt, sokkal hatásosabbak lennének.

Az lenne még a legfontosabb, hogy minél több diák tenne azért, hogy iskolánk ÖKO-iskolává fejlődjön... minél több ember tenne azért valamit, hogy védjük a Földet!

Ennek érdekében nem kell sokat tenni ám! Pl. elég, ha biciklivel járunk iskolába!

(Major G.)

Tessék figyelemmel kísérni Gallai tanár úr kerékpáros programjainak ajánlóit!

Margitszigeti kiránduláson

A 9. k és a 9. ny egy kellemes közös kirándulásra indult Tóth Judit tanárnő szervezésében a Margitszigetre. Reggel 10-kor találkoztunk a Nyugati pályaudvarnál a forgóóra alatt. Busszal indultunk a sziget felé, két megálló után leszálltunk és gyalogoltunk a sziget belseje felé. Néhányan biciklivel jöttek, ők már a megállóban vártak ránk.

A Nagyrét mellett terveztük a számháborút, de sajnos a számok a tanárnő autójában maradtak. Viktor volt olyan jó, hogy visszatekert az autóhoz, s elhozta az oly nagyon hiányolt számokat.

Így kezdődhetett a 20-30 percig tartó játék, ami a 9. k győzelmével ért véget.

A következő program egy jó kis focimeccs volt, kb. 2,5 órát játszottunk. De az az igazság, hogy félóra múltán már nem is számoltuk az eredményeket, csak jól éreztük magunkat.

Csoportokban indultunk hazafelé.

Katonasuli - beszámoló

IV. ORSZÁGOS HONVÉDELMI ÉS RENDVÉDELMI IFJÚSÁGI JÁRŐRVERSENY

2013. október 19-én, szombaton korán reggel a sulinál gyűltünk össze, majd két kocsival vettük célba Káptalanfüredet. Az autókban kicsit kómásak voltunk még, így jobbára aludtunk.

Az érkezés és a megnyitó után elég sokat kellett várni az indulásra, mert sorszám szerint mindhárom csapatunk a végén volt.

Persze addig se unatkoztunk: valaki az aradi vértanúkról szóló információkat tanulta, mások szokás szerint "csak úgy elváltak", rajzoltak, leveleket gyűrögettek. Közben egy hatalmas tasak kekszes csokoládét is megettünk.

A két fiúcsapat előbb indult el, később következett lánycsapatunk. Először még ott a táborban ki kellett töltenünk egy tesztet az aradi vértanúkról, ez viszonylag jól ment. Másodjára lajhárkúszásban kötelet másztunk, amiről kiderült, hogy nem az erősségünk. A feladat elmondva egyszerűnek tűnik,

de valójában nagyon nehéz. Ezután jött a gránátdobás keretbe. Ez jól ment, mert szerencsére nem kellett messziről dobnunk. A következő állomás a lövészet volt. Ehhez csak annyit fűznék hozzá, hogy legalább a papírt sikerült eltalálnom.

Ötödik pontunknál mutattak 30 tárgyat. 3 percig nézhettük, utána letakarták, majd le kellett írunk, hogy mi volt az a 30 dolog. A

betegszállításon aztán megint csak kiderült, hogy előnyös, ha lány az ember. Az utolsó pont volt az, ahol a leginkább megszenvedtünk. Ennél a megállónál csak

jelentkezni kellett, de amíg odataláltunk.[...]. Mikor már végképp eltévedtünk az erdőben, akkor a fiúktól telefonon kértünk segítséget. Még szerencse, hogy volt térerő.

Végre megtaláltuk a helyes utat, amit kegyetlenül hosszúnak éreztünk. Visszafelé már egyszerű volt, főleg hogy mi értük el utolsónak az ellenőrző pontot, így a felügyelője velünk jött vissza. A fiúk pedig jelet rajzoltak nekünk az útra, hogy merre haladjunk. A táborba visszaérkezve tapsvihar közepette mentünk el mindannyian a mosdóba.

Amíg vártunk az eredményhirdetésre, jót bandáztunk egy másik sulis diákjaival. Egy beszélésért büntetésből fekvőznöm is kellett az egész tábor szeme láttára, de az nem okozott gondot. Nem lettünk ugyan elsők, de a részvétel számít, így azért büszkék voltunk magunkra. A visszaúton Budapest felé éledt fel igazán a társaság, pedig fordítva kellett volna lennie.

Összességében ez is egy extra király nap volt, így nagyon várom már a következő versenyt.

"A legszebb hadsereg is a csapás eszköze" (Lao Ce)

(Németh Natália 9. ny)

